

ولا تترك تنهائس که از حق مایل
سجودت آنکس که در کتب
بزرگ وی خلق و محبت مکتبی
میباشد هر متوجه بخدای
مهری که ندارد و خبر از آن
منقار و آب شود و در هر سال
ای برادر و در آبش از یاد
یار به آنکه درین رو نیست
همچنین نیک میدانی که
آنکه منت میکند از کار به
بیس طالب باید که در وقت در همه حال محافظت احوال
و اوقات خود بکند تا در آن باشد مؤمن صادق و در
در ماند و مددکاری از خدای تعالی طلب نماید و بخلق النجا
زیر که حق سبحانی تعالی از مددکاری عاجز نشود
از یاری خلق بکند از مدد یاری طلب آنجای که از مدد
کار تو تواند بسیار وقت و بیت تو تواند بکند و به
توجه بقی یغمد التوکی و یغمد التخصیر
مستقلیت محض خود عبد الخالق محمد وانی قدس سره که

فرموده طالب باید که گزینی خود را بخلق و شریک بکند
از خلق میباید بدینست باین که خود را از آنکه بخل خلق
بکند و در بیار و در طریق خوابگاه قدس الله را و از هر چه
و از بعضی **که بگفتند** فرموده اند که اشتغال بدینا داشته
چسب و پیوسته میاریم از دل طمع نه از خلق **و از حضرت خواست**
قدس سره فرموده اند که ما نیز بدینا مشغولیم نه از برای پناه
و اگر هم بلکه بجهت آنکه مردم از طمع خلاص باشند **و از حضرت**
قدس الله را و از هر چه پیوسته اشتغال با اعمالیکه سبب آن قبول
دلها کرد و اما از شامت رد دلها بشود اما الله **که بگفتند**
الکس از آسمان بریزد افتد باکی نیست بدینست که از دل
حضرت خواست از قدس الله را و هر چه پیش از انتقالت به سال
یکی از فرزندان بر سر نهیست فرموده اند که با مردم با ادب
با ادب باش و نه بگانی لیند و چنین اعتقاد کنید که پس از اول